

[Poulsgaard]

beklager, at jeg ikke fik det svar, som jeg havde ønsket.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg kan ikke sige, at jeg er skuffet over, at hr. Poulsgaard bruger folketingets tid til noget så overflødigt som dette, for det venter jeg, ligesom alle andre sådan set gør det.

Det, som hr. Poulsgaard vil have, er, at vi skal til at gøre vold på nogle principper i et demokratisk samfund ved at straffe folk, som bruger ytringsfriheden. Hvis folk misbruger ytringsfriheden, hvad domstolene altså finder at hr. Witte har gjort i dette tilfælde, får de pågældende en straf ved domstolene. Det er ikke min eller kulturministerens eller andres opgave at gøre sig til vogter og censurere, hvad andre folk mener og siger. Det må være et spørgsmål mellem de pågældende og domstolene, og derfor er det heller ikke landbrugsministerens opgave at drage i ledning mod Kunstfonden i denne anledning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Hr. Poulsaards fjerde spørgsmål i dag er stillet til kirkeministeren.

Spm. nr. 658

7) Til kirkeministeren af:

Poulsgaard (FP):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor han ikke kunne følge menighedsrådet i Hune, der ønskede sognepræst Tom Møller Jensen afskediget?«

Skriftlig begrundelse

I en tid, hvor man har kolossalt travlt med nærdemokratiet, virker det højst besynderligt, at ministeren modsætter sig Hune menighedsråds ønske om at afskedige Tom Møller Jensen. Ministeren bringer sig efter spørgereens mening i en ret fantastisk situation herved, idet man nok roligt kan fastslå, at langt størstedelen af menighedsrådsmedlemmerne i Danmark meget ville have sig frabedt at have en præst som Tom Møller Jensen.

Ministerens må have ganske særlige grunde til at gå imod menighedsrådet, og spørgeren finder, at ministeren skylder offentligheden en forklaring på sin stillingtagen.

Poulsgaard (FP):

Der står i en af vore sange: »Og tider skifter, og sæder mildnes, men kunst og kamp kræver stadig stål.«

Det tør nok antydes, at sæderne er mildnet; hvis tiderne er skiftet, er det måske til det værre.

Mens man erindrer, hvordan præsten i Blovstrød, Harald Søbye, blev fyret i 1960'erne, og hvordan pastor Ruben Jørgensen, der mente, at forældrene skulle interessere sig en lille smule for dåbsundervisning og konfirmationsundervisning, blev fyret fra folkekirken, er der tilsyneladende nu plads i folkekirken efter ministerens afgørelse, en afgørelse, som ministeren har truffet, efter at menighedsrådet havde indstillet pastor Tom Møller Jensen til afskedigelse, og efter at bisoppen i Ålborg havde fulgt menighedsrådets indstilling. Kirkeministeren finder altså ikke, at der er grund til at følge disse to organer. Jeg anser kirkeministeren for en meget, meget fornuftig mand, og vi ved alle sammen, at der her virkelig er nogle følelser involveret. Der er dybe religiøse følelser involveret. Jeg tror ikke, at folkekirken kan blive ved med at overleve, hvis en afgørelse som den, ministeren har truffet her, får lov til at stå ved magt. Nu skal man jo passe på, hvad man siger, men ifølge ...

Formanden:

Taletiden er udløbet.

Poulsgaard (FP):

... ifølge B.T. sagde sognepræst Tom Møller Jensen, efter at han havde fået denne næse, at han ville fortsætte, som han var begyndt, og det synes jeg er en alvorlig sag.

Formanden:

Hr. Poulsgaard undlod – i strid med forretningsordenen – at oplyse, at det pågældende sangcitater var fra »Den danske sang er en ung, blond pige.«

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal blot i relation til dette spørgsmål komplimentere ministeren for den afgørelse, som er truffet i sagen omkring præsten i Hune. Jeg synes, at ministeren har truffet en afgørelse, som er rigtig, og afgørelsen bekræfter efter min opfattelse, at folkekirken er